

Antologia tekstów nagrodzonych

Powiatowy Konkurs Poetycki „Nienazwane uczucia”

XV edycja

Organizatorzy:

**Starostwo Powiatowe w Suchej Beskidzkiej
Liceum Ogólnokształcące im. Marii Skłodowskiej – Curie
w Suchej Beskidzkiej**

Jury:
mgr Izabela Korzec
mgr Marzena Polak
dr Anna Szczerba

Kategoria : Szkoły podstawowe

I miejsce - Anna Wilczyńska- Szkoła Podstawowa nr 2 w Zawoi Wilcznej (str. 3)

II miejsce - Mateusz Ślusarz - Zespół Szkolno - Przedszkolny w Lachowicach (str. 8-9)

III miejsce - Lena Sergiel - - Szkoła Podstawowa nr 2 im. Adama Mickiewicza w Budzowie (str. 10)

Wyróżnienie - Laura Ficek - Szkoła Podstawowa nr 1 w Zawoi Centrum (str. 11-12)

Wyróżnienie - Patrycja Kolenda - Szkoła Podstawowa nr 1 im. Króla Kazimierza Wielkiego w Budzowie (str. 13 - 14)

Kategoria: Szkoły „średnie”

I miejsce - Michał Talaga - Zespół Szkół im. Walerego Goetla w Suchej Beskidzkiej (str. 15 - 17)

II miejsce - Joanna Kosowska - Liceum Ogólnokształcące nr I im. Marii Skłodowskiej - Curie w Suchej Beskidzkiej (str. 18 - 19)

III miejsce - Martyna Włodarczyk - Liceum Ogólnokształcące nr I im. Marii Skłodowskiej - Curie w Suchej Beskidzkiej (str. 20)

Wyróżnienie - Beata Łasak - Zespół Szkół im. Walerego Goetla w Suchej Beskidzkiej (str. 21)

Wyróżnienie - Magdalena Siwiec - Liceum Ogólnokształcące nr I im. Marii Skłodowskiej - Curie w Suchej Beskidzkiej (str. 22)

Sucha Beskidzka, 22 lutego 2022r.

Szkoły Podstawowe

Miejsce I miejsce

Anna Wilczyńska

Szkoła Podstawowa nr 2 w Zawoi Centrum

Bolesna prawda

Marzenia...
Każdy lubi marzyć.

Sny...
Każdy miewa sny.

Życzenia...
Pojawiają się wciąż.

Rzeczywistość...
Bez ustanku rozczarowuje.

Koniec...
Jest coraz bliżej.

A miłość...
Tej ciągle brak.

Definicja wierszy

Wierszem mówiąc,
nie tłumaczysz.
Wierszem mówiąc,
słowem raczysz.

Wiersz nie daje ci bogactwa,
A poezja to wybawca.

Wierszem zranić bardzo łatwo.
Wierszem zabić – zwykle gładko.
Słowo rani, słowo leczy;
trzeba się tylko znać na rzeczy.

Więc pisząc wiersz, młody poeto,
Rymami nie przejmuj się. Przeto
najważniejszą rzeczą jest
Sam tekstu sens.

**

Ludzka wdzięczność

Mam wiele
Chcę więcej
Nie mam nic.

Mam rodzinę
Chcę bogatszą
Tracę ją.

Mam przyjaciół
Chcę wpływowych
Odwracają się ode mnie.

Mam życie
Źle korzystam z niego
Umieram.

Cudze chwalimy, swego nie znamy.

A tak było dobrze...

TRAKTAT POETYCKI - „MOJE...”

...iluzje

Są takie momenty, kiedy
Chcę odepchnąć od siebie poczucie biedy
Wewnętrznej, i staram się jak najlepiej
Wyobrazić sobie postać inną i żyć w niej.

Gram i udaję, staram się zmienić tok
Życia mojego, które wciąż zbacza w bok.
I zazdroszczę tym bohaterom książkowym,
Którzy znają swój cel konkretny i zwa go takowym.

Lecz ilekroć próbuję znaleźć w sobie
Inne cechy, oddalam się ku własnej osobie.
Rzeczywistość się ze mną zderza
I wiem, że muszę zawsze jeść z Losu talerza.

.... myśli

Czasem myślę o sprawach,
Które nie interesują dorosłych.
Marzę o dalekich wyprawach
Z postaciami z opowieści doniosłych.

Czasem myślę o rzeczach,
Które są niemożliwe.
Na przykład o tym, że w szafach
Kryją się potwory straszliwe.

Czasem moje myśli są niezrozumiane,
Ponieważ publiczność moja nie jest prawdziwie „moją”.
Dorosły nie postara się o zmianę,
Lecz dziecko – odda radość swoją.

... wyznanie

Jak motyl w poczwarce uwięziony
Próbuje przejść przez zielone zasłony,
Naciera na wyjście, przepycha się głową,
Udało się! Lecz jest rzecz jeszcze niegotową;
Wysuwa jeden czulek, drugi,
Potem dwie pierwsze nogi,
Potem następne i wspina się mozolnie,
Otwierając zaslonę stanowczo; namolnie
Idzie po kokonie, trafił do gałęzi,
Już go wreszcie nic nie trzyma na uwięzi.
Rozwinął piękne skrzydła, poruszył czułkami,
I wzbił się w niebo, szybując z chmurami -
Tak ja chcę mą duszę uwolnić z okowów,
By wyszła na zewnątrz bez cienia zawodu.
Chcę pokonać tę tarczę, która

Ukrywa uczucia i myśli; chcę, aby ta góra,
Stojąca na mej drodze ustąpiła światłu.
Abym mogła rozwinąć skrzydła, spokojnie, pomału,
I jak ten motyl ma dusza artysty poleci,
By uszczęśliwić chorych, samotnych i dzieci.

**

Żywot człowieka

Ludzie często pytają:
„Czemu jesteś taki?”
Odpowiadam, niczego nie tając:
„Ja jestem Odysem, co wraca do Itaki”.

Bo czy znamy sens swej wędrówki przez świat?
Wiele przeszkód i zła czeka na nas tam.
Lecz człowiek bez ustanku czeka na końcowy bat,
Którego postaci nadal nie ogarnia.

Nasza przyszłość nieznana, przeszłość – zapomnienie.
Zostanie nagrobek i parę zniczy.
A człowiek nie widzi i pędzi naprzód - oślepienie,
Nie wiedząc, że śmierć go zniszczy...

II miejsce

Mateusz Ślusarz

Zespół Szkolno – Przedszkolny w Lachowicach

Zachód słońca w Beskidach

Miodowa kula promienista
W dół po widnokręgu sunie,
Chyli twarz swą płomienistą,
Szepcząc Beskidom słowa czułe.

Otoczona wzniesień koroną
Za horyzontem się skrywa,
Barwę zmienia w koralową
I wraz z obłokami odpływa.

Aż wreszcie zmęczona dnia biegiem
Przybiera odcień rubinu.
Ostatnich promieni lśnieniem
Gaśnie cicho w cieniu Beskidów.

Jesień

Minął właśnie wrzesień
I znowu przyszła jesień.
Jaka ona będzie?
Czego nam przybędzie?

Wydłuży się wieczór,
Dzień skróci na przekór.
Zielone liście w kolory się zmieniają,
A zachód słońca rozświetli świat czerwienią.

Poranki chłodne i mgliste,
Pejzaże mokre i dżdżyste.
Przeplata się słońce z wiatrem i deszczem.
Już nie otuli nas ciepłym powietrzem.

Moja wieś

Lachowice piękna wieś,
Tutaj możesz życie wieść!
Cisza, spokój, natury tchnienie,
Może dać ci ukojenie.

Zabytkowy kościół zwiedzisz,
W cieniu starych drzew posiedzisz.
Niech to będzie czas wspaniały,
Czas zadumy, pełen chwały.

Dla sportowców są piękne boiska,
Orlik i Tartan- to rzecz oczywista.
Super się gra z kolegami,
Możemy tak całymi godzinami.

Wieczorem dobrze zaś siaść w ogrodzie,
I spojrzeć na słońce w cudownym zachodzie.
Podziwiać piękno wiejskiej przyrody,
Aż nocka przyjdzie i dzień już z głowy.

III miejsce

Lena Sergiel

Szkoła Podstawowa nr 2

im. Adama Mickiewicza w Budzowie

LECZ DALEJ JESTEM

Patrzę lecz nie widzę,
słucham lecz nie słyszę,
dotykam lecz nie czuję,
serce swe bicuję.
Żyję jak w transie
jak w ciągłym seansie.
Wszystko co miałam
odeszło, oddałam...
straciłam już wiarę,
zamknęłam się w sobie,
całkowicie odrzuciłam mą starą osobę.
Umarłam lecz ożyłam,
niestety szczęście me straciłam.
Całość zniszczyłam tym jednym złym gestem
i teraz nie ma mnie lecz dalej jestem.

Wyróżnienie

Laura Ficek

Szkoła Podstawowa nr 1 w Zawoi Centrum

Wspomnienie zachodzącego słońca

Kiedy wieczorną porą
chodzę po łące bosy,
czuję dotyk zieleni
i maki jak morze szumiące.

Wznoszę do góry swe oczy
i pali mnie słońce iskrzące,
marzę, by w puchu obłoków
zanurzyć swe myśli kojące.

Drzewa zielenią przybrane
niczym strażnicy lasu,
drgają tanecznie na wietrze
kładą się spać zawczasu.

Powietrze

Ty zawsze byłeś dla mnie jak powietrze,
Jak coś niezauważalnego,
Lecz potrzebnego do życia.

Z dnia na dzień moje powietrze uciekało,
Mimo to moje uczucia dalej rosły,
Tworząc gęste chmury smogu.

To ty nadałeś mi sens,
To ty byłeś moim powietrzem, oddechem, tchnieniem,
To ty jesteś osobą która teraz jest tylko ulotnym wspomnieniem.

Obraz

Na palecie barw artysty,
Jeden kolor się przejawia,
Burzy, mąci, dominuje
Tworzy obraz w naszym życiu,
Sens nadaje
Czegoś ciągle wyczekuje.

Nienazwane można odczuć,
Świat zakwita od koloru,
I jak w pierwszych dniach stworzenia
Tworzy obraz, który widzi
Cud niewidoczny dla innych- istnienia.

Wyróżnienie

Patrycja Kolenda

**Szkoła Podstawowa nr 1
im. Króla Kazimierza Wielkiego w Budzowie**

Odium

Niewinne, naiwne, w otchłani wciąż krąży po cichu

Nawet lekki powiew wiatru odbija jego szum

Widać je!

Tam jest!.....uciiichło

Wśród gałęzi krąży, pożera, dusi

Najmniejszy promyczek światła

iskrzący się na niebie...zabiło!

Nie widać go...uciekło!

Z daleka słycać wrzask:

- Odium! Odium!

Zamilkło

Cisza

Nie słycać bicia jego serca...zniknęło!

Miłość

Rozwija się jak róży kwiat

Piękna, aksamitna

Gnająca śpiewająco ... jak ptak

Kochana, głęboka

Mury kroczą przed nią

Ona idzie! Stąpa z wiarą!

Biegnie, aby zobaczyć, czy ma jeszcze miejsce

... u Ciebie

Ten CZAS

Pędzi jakby się gdzieś spieszył.

Nikt go nie docenia, czuje się samotny.

Duma: Stać? czy Gnać?

Nikt go nie dostrzega, jest niewidzialny.

Jakiś czas

Troszeczkę zuchwały, pędzi jakby hart ze smyczy

do wolności.

Tam go świat doceni i ugości!

**

Szkoły „średnie”

Miejsce I

Michał Talaga

Zespół Szkół im. Walerego Goetla w Suchej Beskidzkiej

W ŚWIETLE KSIĘŻYCA

Nadchodzi noc
A my pośród milionów gwiazd zagubieni
Pośród tysięcy istnień na ziemi
wpatrzeni w północ

Szukamy
siebie nawzajem
trzymając się zarazem
Kochamy

A w ciszy serc naszych
I spojrzeniu twarzy bladych
Dostrzec można uczucie nieznane
Wśród wichru niezachwiane
które nigdy nie blednie
które łączy te dwa cienie
które budzi serca drgnienie

Wśród czasu odwieczne
między nami obecne
Przez nikogo niezbadane

Uczucie
Nienazwane

OCZY

Przyjacielu

Ręce do Ciebie wyciągam
Patrzę wzrokiem dziecka

Patrzę w oczy
Tak bardzo życiem dotknięte

Oczy, które sam Bóg
W trudach kształtował

Oczy, które niejedną
Kroplę łez wylały

Oczy, które swe piękno
Cierpieniu zawdzięczają

Oczy, które zawsze
Patrzyły przed siebie

**

POCZĄTEK

Przychodzi w życiu każdego człowieka
moment rozstania.
Przychodzi niespodziewanie,
wychodzi zza rogu i zbiera żniwo.
Odbiera radość, odbiera ciepło,
a zostawia chłód bólu i smutku.
Coś się kończy...
Coś ustaje i znika.
Lecz zostawia w życiu ślad,
wryty na sercu ostrzem przywiązania.
Poza bólem łązy niesie,
lecz nie te płynące z oczu,
tylko te wypływające z duszy.

Lecz coś się zaczyna.
Kres staje się początkiem,
śmierć daje życie,
rozstanie przynosi nowe spotkanie.
Bo tak jak kończąc rozdział
nie kończymy książki,
tak każdy kres staje się szansą
na Lepszy Początek

KORZENIE

Odcinamy się od wszystkiego
Pędzimy autostradą życia

Nie ograniczają nas limity
Nie ogranicza nas to co było

Zrywamy ze wszystkim
Przeszłość w przeszłości zostawiamy

Nic nas nie zatrzyma
Nic nas nie spowolni

Pniemy się w górę
zapominając wypuszczać korzenie

II miejsce

Joanna Kosowska

Liceum Ogólnokształcące im. Marii Skłodowskiej – Curie w Suchej - Beskidzkiej

Na ciszę

Spośród wszystkich hałasów
najgorsza jest cisza.
Jej wieloznaczność
wywołuje tsunami myśli

Ocean, śpiew syren i księżyc

Mimo wyraźnego zarysu lądu
nie mogę się na nim znaleźć!
Dławię się słoną wodą,
płynę, czuję jak serce mi staje.

Patrzyłem na wszystko z oddali.
Moje ciało wyłowił ktoś obcy.
Dzwonił zrozpaczony. Chciał, abym się odezwał.
Nie mogłem nic powiedzieć, słyszałem zaś wszystko .

Ujrzałem światło w oddali.
Lśniło, strzelało promieniami.
Postanowiłem za nim podążać i wiedziałem...
Materialnie od dziś już nie istniałem.

Niepobożna

Światła zgasły
Ulice opustoszały
Pisk opon zamilkł
Noc

Nie słychać głosów
Pies nie szczeka
A ona idzie
Zwiastując nieprzespany sen

Śmierć
Czeka na ofiarę
Stuka obcasami
Szuka odpowiedniej chwili

Dziś widzi dziecko
Podchodzi z żalem ?
Zabiera je ze sobą

Wsiadają do łodzi
Płyną w otchłań łez
Gdzieś ciszę przeszywa krzyk
Nie pytajcie o koniec świata !

Doświadczenie martwej duszy

Oddycham ze świadomością, że kiedyś przestanę.
I patrzę, póki mogę, póki ciemność nie nastanie.
Szukam, znajduję to, co niewidzialne.
I słucham tego, co dotychczas niesłyszalne.
Czuję mrok. Inhaluję nim moje płuca.

Serce wściekle walczy i porażkę odrzuca.

III miejsce

Martyna Włodarczyk

Liceum Ogólnokształcące im. Marii Skłodowskiej – Curie

w Suchej – Beskidzkiej

Uśmiech

To tylko uśmiech

Jeden
Z lodu serce rozkuł
Przyspieszył jego rytm

Jeden
Uśmiech

Pamiętasz?
Wtedy...

Ten jeden
W pamięć zapadł
Zegary wstrzymał

W tamtej chwili
Był tylko uśmiech

Prawdziwy

Ten jeden

Jeden...
Wątpliwość rozwiął

Tylko jeden
To tylko uśmiech

A jednak coś więcej

On po prostu...

Był twój

Wyróżnienie

Beata Łasak

Zespół Szkół im. Walerego Goetla w Suchej Beskidzkiej

Tchnienie serca

Gdzie napisałem twoje imię?

Czy piszę to na niebie, ale pada deszcz?

Czy piszę to na ziemi, ale Ziemia się obraca?

Czy piszę to na słońcu, ale słońce zachodzi?

Czy piszę to na księżycu, ale księżyc znika

Czy piszę to na liściach, ale liście odpadają?

Czy piszę to na różach, ale róże więdną?

Czy piszę to na skrzydłach ptaków, ale ptaki migrują?

Czy piszę to w moich oczach, ale oczy ronią łzy?

Czy piszę to obok mojego imienia, ale ludzie są bezwzględni?

Nie mogłem znaleźć odpowiedniego miejsca

lecz sercem napiszę to

i pogrubioną czcionką, która nie znika

bez względu na to,

ile to zajmie...

Wyróżnienie

Magdalena Siwiec

**Liceum Ogólnokształcące im. Marii Skłodowskiej – Curie w Suchej
- Beskidzkiej**

Amentia

zakochałam się w twojej duszy
i choć ani ty ani ja
nie mogłyśmy być przy sobie
ja zawsze czułam twoją obecność

ciemną nocą i zdana na siebie
zalana łzami przerażenia
przyciągałam do siebie pustkę
myśląc o tobie

Amare

sprawiasz że zbyt wiele myślę
czuję zbyt sprzecznie
oddałabym wszystko
by zatrzymać cię przy sobie

a mimo wszystko tak bardzo chcę
szanować twój wybór
puścić cię wolno byś wzbiła się
w chmury

Aeternum

życie nie było dla nas miłosierne
nie dało nam historii jak z powieści
dało nam za to tęsknotę i ból
wydarło serce

piślałyśmy dziś rano
podziękowałam ci za wszystko
i choć ty musisz już kończyć
ja zawsze będę na ciebie czekać

**Wszystkim laureatom serdecznie gratulujemy! Jesteśmy pełni podziwu dla
pasji poetyckiej, kultury słowa, wrażliwości i bogactwa tematów!
Do zobaczenia i napisania za rok!**

Publikację przygotowała: Izabela Korzec

